

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 116.

plaat 1

Benny Carter a/h Orchestra: If only I could read your mind (Carter, A/voorlaatst - 3:03 - Ace of Clubs ACL 1167 Feather)

In dit stuk van HEMZELF en Leonard Feather, "If only I could read your mind", speelde Benny Carter zijn solo op tenorsaxofoon. De opname werd midden juni 1936 voor Vocalion in Londen gemaakt, waar de toen bijna 29 jarige musicus als arrangeur in dienst was bij het BBC orkest van Henry Hall. In het orkest dat u net hoorde: Max Goldberg, Tommy McQuater en Leslie Thompson-trompetten, (de laatste dubbelde op trombone), Lew Davis en Ted Heath-trombones, Benny Carter, Freddy Gardner, Andy McDevitt-alt-, Buddy Featherstonough-tenorsaxofoon. Billy Munn-piano, Albert Harris-gitaar, Wally Morris-bas, George Elrick-drums. De 20ste van diezelfde maand nam Carter op met een groepje dat op de plaat zijn 'Swing Quartet' genoemd werd. Tenminste één werkje was nogal opzienbarend, hij speelde er ^{tenorsaxofoon} ~~trompet~~ ^{ten} ~~op altsaxofoon~~ in, het heet "Waltzing the Blues".

idem

Benny Carter a/h Swing Quartet: Waltzing the Blues (Benny Carter) B/voorlaatst - 2:50 - idem

De 12-matige blues in 3/4 maat, zo ongeveer de eerste keer dat het gebeurde - Benny Carter's "Waltzing the Blues", voor Vocalion in Londen, 20 juni 1936, Gene Rodgers-piano, Bernard Addison-gitaar, en weer Wally Morris-bas, George Elrick-drums, Dat najaar maakte Carter een toernee door ^{Denemarken} ~~De~~ nemarken en Zweden, ging toen terug naar Engeland om maart 1937 in Nederland aan te komen. De 24ste maakte hij voor Decca opnamen met de Ramblers, vier stukken, en dat gebeurde in Laren, in Casino Hamdorff. Het eerste stuk, waarin Carter altsaxofoon, trompet en klarinet speelde, was "Black Bottom".

plaat 2

Benny Carter and the Ramblers: Black Bottom" (DeSylva, Brown, Henderson) B/4 - 2:59 - Decca 154.062 S

De dans "Black Bottom", Benny Carter met George van Helvoirt en Jack Bulterman-trompetten, Marcel Thielemans-trombone, Wim Poppink en Sal Doof-alt-, André Vanderoudera-tenorsaxofoon. Nico de Rooy-piano ipv. leider Theo Uden Masman, Frits Reinders-gitaar, Jack Pet-bas, Kees Kranenburg-drums. In Casino Hamdorff, Laren, voor Decca, 24 maart 1937. 4 juni begon Carter aan een fraai engagement in Scheveningen, 's middags in het Kurhaus en 's avonds in het Palais de Danse dat hem afficheerde als 'Benny Carter and his new 11 piece Super Swing Band. 22 juni werd een live-uitzending voor de BBC gedaan, 17 augustus werden voor Decca in Pulchri, Den Haag, opnamen gemaakt, waarvoor het orkest iets was uitgebreid.

aan de linker
zijde van
het fragment

In een typisch Benny Carter-arrangement, vooral natuurlijk wat de saxofoongroep aangaat, is dit de 2e take van "I ain't got nobody".
plaat 2 Benny Carter a/h Orchestra: I ain't got nobody (Williams, Graham)
B/3 - 3:02 - idem

Benny Carter op altsaxofoon en klarinet in "I ain't got nobody" met Sam Dasberg, Cliff Wooldridge en Rolf Goldstein-trompetten, George Chisholm en Harry van Oven-trombones, Louis Stephens en Jimmy Williams-alt-, Berty King-tenorsaxofoon. Freddy Johnson-piano i.p.v. de vaste pianist Justo Barreto, Ray Webb-gitaar, Len Harrison-bas, Robert Montmarche-drums, één trompet en één trombone meedan in Scheveningen. Het laatste stuk van deze big band-session was de bekende Benny Carter compositie "Blues in my Heart".

idem Benny Carter a/h Orchestra: Blues in my Heart (Benny Carter)
A/5 - 2:32 - idem *← zeer lyrisch ten opzichte van de Thom veel*
Benny Carter op altsaxofoon in zijn "Blues in my Heart", 18 augustus 1937 voor Decca opgenomen in Pulchri, Den Haag, met het orkest waarmee hij van 4 juni t/m zondag 5 september in Scheveningen speelde. Op het afscheidsbal in het Palais de Danse mochten voor die speciale gelegenheid dames komen zonder herenbegeleiding, de toegang was 50 cent, en voor de leden van de Nederlandse Jazz Lig een kwartje. Later leidde Carter ook nog een orkest in de Parijs Boeuf sur le Toit, mei 1938 ging hij terug naar zijn geboortestad, New York. 15 augustus 1939 deed hij mee in een door trompettist Eddy Mallory samengestelde studio-formatie die zangeres Ethel Waters begeleidde.

plaat 3 Ethel Waters acc. by Eddie Mallory a/h Orchestra: Push Out (A.Lov. I-A/voorlaatst - 2:43 - RCA PM 42406 joly, N.Reed)
"Push Out", Ethel Waters met Eddie Mallory-trompet, Tyree Glenn-trombone, Benny Carter-alt-, en Cartor McCord-tenorsaxofoon, Reg BEane-piano, Danny Barker-gitaar, Milt Hinton-bas. Voor Blue Bird in New York City, 15 augustus 1939. 13 november speelde Carter trompet in een kwartetje achter zangeres/pianiste Una Mae Carlisle protégé van Fats Waller, bijna 21 jaar oud. Dit werd een hit voor haar: "Walking by the River".

idem Una Mae Carlisle: Walking by the River (R.Sour, Una Mae Carlisle)
B/2 - 3:01 - idem
"Walking by the River" door zangeres/pianiste Una Mae Carlisle die het samen met de heer Sour maakte. Opgenomen door Blue Bird in New York City, 15 november 1939, Benny Carter-trompet, Everett Barksdale-gitaar, Slam Stewart-bas, Zutty Singleton-drums. Carter leidde die tijd een big band, waarover later, dit hoofdstuk wil ik afslut

ten met een ontmoeting in de studio met Coleman Hawkins die een goed jaar na Benny Carter terugkwam naar de USA. Op 25 mei 1940 speelden ze o.a. dit "Dedication", slot van deel 116, NOS Jazz-geschiedenis, Mdr.

plaat 4 Coleman Hawkins a/h Orchestra: Dedication (Leonard Feather)
A/4 - 2:53 - Vogue Int. 40 024

0 0 0 0 0

opn. 4-3,82
NA 105912